

בִּיהַ, (בראשית ג) אָרוּר אֶתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה, וְאִיהוּ
לְשִׁמְאֵלָא דְבַר נָשׁ והנה אחרי שכועס האדם שע"כ הוא מחרים את הבהמה

שלא ייהנה ממנה שבזה הוא מקריבה אל החיצונים שהכעס הוא מצידם, לכן שורה על

רמ"ח אבריו זה הס"מ הנקרא אל אחר שהוא סוד הנחש שעליו נאמר 'ארור אתה מכל

הבהמה' שהוא עומד לשמאלו של האדם. בְּגִין דָּא מְנִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ

הוא, לְמִיָּהב לְכַהֲנָא, דְּאִיהוּ רַחֲמֵי בְּרָכָה, לְאַתְּכַפֵּיִיא

רְגֵזוּ, דְּאַתְעַר בְּהַחֲוֵא בַר נָשׁ מְרָה, חֲרָבָא דְּמִלְאָךְ

הַמּוֹת, ובגלל שדבר זה נגרם ע"י החרם לכן מינה הקב"ה את הכהן בכדי שיתנו לו את

החרמים, מאחר שזה הכהן הוא סוד הרחמים והברכות שמצד החסד שלו וע"כ הוא מכופף

ומכניע את הרוגז שעורר האדם בכעסו שהכעס הוא נמצא במרה שהוא סוד החרב של

מלאך המוות [מב], וְאַתְעַר יְמִינָא לְגַבִּיָּה בְּרַחֲמֵי, וְאַתְכַפֵּיִיא

רוּגְזָא דְּשִׁמְאֵלָא, וְהֵאֵי אִיהוּ בְּרֵגְזוּ רַחֲמֵי תִּזְכּוּר אַמְנָם ע"י

שהאדם נותן את הבהמה לכהן אז מתעורר הרחמים על האדם המחרים ואז נכנע הרוגז

שבשמאל, ואז האדם הוא בסוד מש"כ 'ברגז רחם תזכור', דהיינו שע"כ החר"ם שהיה

ברמ"ח אבריו נהפך לרח"ם.

אור הרשב"י

מרה תלויה בו, כיון שחולה רואה אותו
מודעזע ופותח פיו וזורקה לתוך פיו, ממנה
מת, ממנה מסריח, ממנה פניו מוריקות.

[מב] כדאיתא בעבודה זרה דף כ' עמוד ב'
אמרו עליו על מלאך המות, שכולו מלא
עינים, בשעת פטירתו של חולה, עומד מעל
מראשותיו וחרבו שלופה בידו וטיפה של

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנעחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

חומרת הכעס כעבודה זרה והחרם נהפך לרחם

**מֵאֵן דְּכַעִים, דְּאִית לִיה בְּכַעַס סַם הַמּוֹת, דְּעִלְיָה
אוֹקְמוּהָ מְאִירי מִתְנִיתִין, כֹּל הַכּוֹעֵס כְּאִלוֹ עוֹבֵד
עֲבוּדָה זָרָה. בְּגִין דְּסִטְרָא אַחֲרָא אֶתְוֹקְדַת בְּבֵר נֶשׁ** והנה
מי שכוּעס יש בכעסו סם המוות כי אז שורה עליו הס"מ הנקרא מוות, שעל דבר זה אמרו
בעלי המשנה כל הכוּעס כאילו עובד ע"ז [מג] מאחר שעיי"כ האש של הסט"א בוערת בתוך
האדם הכוּעס. וּבְהָהִיא בְּעִירָא דִּיהִיב לְכַהֲנָא אֶתְפָּרֵשׁ חָרָם
מִנִּיהּ ובאותה הבהמה שהוא החרים מחמת כעסו אז הוא צריך לתנה לכהן ועיי"כ פורש
החרם מהאדם המחריים, וְסָמְאֵל אֵל אַחַר חָרָם, וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה
קְלָלָה, כְּלוּלָה מְכַל קְלָלוֹת שִׁבְמִשְׁנָה תוֹרָה וסוד החרם הוא
הס"מ שהוא אל אחר הנקרא חרם שבכעסו הוא גרם שהוא ישלוט עליו, וכן הנקבה של
הס"מ היא נקראת קללה מאחר שהיא כלולה מכל הקללות הכתובים במשנה תורה שהוא
ספר דברים, ומשום כך הוא צריך ליתן את החרם לכהן שבוזה יתהפך החר"ם של הסט"א
ויהיה רח"ם מצד הקדושה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ בְּכָל
אוֹרֵייתָא כְּלָא, וְכֹל בְּרַכָּאן מִימִינָא, דְּאֶחִיד בְּהּ כִּיָּהֵן

אור הרשב"י

אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך.
עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד.
אמר רבי אבין: מאי קראה – לא יהיה כך אל
זר ולא תשתחוה לאל נכר, איזהו אל זר שיש
בגופו של אדם – הוי אומר זה יצר הרע.

[מג] כדאיתא בשבת דף קה עמוד ב' והתניא,
רבי שמעון בן אלעזר אומר משום חילפא בר
אנרא, שאמר משום רבי יוחנן בן נורי:
המקרע בגדיו בחמתו, והמשבר כליו בחמתו,
והמפזר מעותיו בחמתו – יהא בעיניך כעובד
עבודה זרה; שכך אומנתו של יצר הרע, היום

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אמנם הקב"ה נקרא ברוך בכל התורה כולה וכל הברכות הם מצד החסד שבימין שבה אחוז הכהן. וּבְגִין דָּא כָּל חָרָם צָרִיךְ לְמִיּהָב לִיהּ לְכַהֲנָא, דְּאִיהוּ אָכִיל לִיהּ בְּנוּרָא, וְשַׁעֲי לִיהּ מִעֲלָמָא ומשום כך צריך ליתן את החרם לכהן כי הוא שורף את הסט"א שהם סיגי הגבורות בכח האש של הגבורה הקדושה הממותקת בחסד שבה הכהן אחוז, וְשָׁכִיךְ אִשָּׁא מִשְׁמַאלָא בְּיַמֵּינָא, דְּאִיהוּ מִיָּא, וּבִיּוֹה (אסתר ז) וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שְׁכָכָה ועי"כ נשקט ומתבטל האש שבשמאל ע"י ימין החסד של הכהן, שהחסד הוא סוד המים המכבים את אש הגבורה שבשמאל ובכהן נאמר 'וחמת המלך שככה', כי הוא משקיט בכח מימי החסד את אש הגבורה (רמ"ק).

מצוה להפריש תרומה גדולה תרי ממאה כנגד הבינה ז"א והמלכות

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא לְהַפְרִישׁ תְּרוּמָה גְּדוּלָּה, וְאוּקְמוּהָ תְּרֵי מִמָּאָה

החברים ששיעורה הוא תרי ממאה שהוא נוטריקון תרומ"ה, מֵאֵי תְּרוּמָה ושאל הרעיא מהימנא את החברים מהו סוד תרומה. רַבָּנָן דְּמִתִּיבְתָא, הֵאִי תְּרוּמָה דְּצָרִיכִין לְאַפְרָשָׁא תְּרֵי מִמָּאָה, בְּסִתְרֵי תוֹרָה מֵאֵי גִידוּ וְאִמְר לְהֵם תְּדַעוּ אֲתֵם חַכְמַיִם שְׂבִישִׁיבָה שְׁהֵנָּה זֶה הַתְּרוּמָה שְׂצִרִיכִים לְהַפְרִישָׁה שְׁנַיִם מִמָּאָה צְרִיכִים לְבַאֵר בְּסוּד סִתְרֵי תוֹרָה מֵהוּ עֲנִין הַהִפְרָשָׁה הַזֶּה. מֵאֵן דְּבָעֵי לְמִטְעָם, אֵי הוּא זָר יוֹמֵת וְהֵינּוּ אֵל זָר סָמְא"ל וְבִיאַר הַרְעִיא מִהֵימְנָא שְׁמֵי שְׂרוּצָה לְטַעוּם מִהַתְּרוּמָה אִם הוּא זָר שְׁהוּא אֵינוּ כְּהֵן אִזּוּ הוּא

יומת, כי זר הוא רומז אל הסמא"ל הנקרא אל זר שאסור לו להנות מהתרומה שהיא השכינה. **דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר** (שמות כח) **וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, תְּרֵי מִמָּאָה, לַיַּחֲדָא לִיה תְּרִין וּמְנִין בְּיוֹמָא, דְּהֵינּוּ תְּרֵי מִמָּאָה** כי הקב"ה ציוה במש"כ 'ויקחו לי תרומה' ששיעורה הוא שנים ממאה, דהיינו שצריך לייחד את ז"ן פעמים ביום בקריאת שמע שהם שתי קריאות ששיעורם הוא מאה שע"כ מפרידים את הס"מ הנקרא אל זר מהקדושה כמו התרומה שהיא אסורה לזרים (רמ"ק), **בְּתַשְׁעָה וְאַרְבַּעִים אֲתוּן דְּשִׁמְע וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד דְּעַרְבִית, וּבְתַשְׁעָה וְאַרְבַּעִים אֲתוּן דְּשַׁחְרִית, חֲסָרִין תְּרִין מִמָּאָה, אֵינּוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְתַתָּאָה** כי יש מ"ט אותיות בפסוק שמע ישראל ובברוך שם שבקריאת שמע של ערבית וכן יש מ"ט אותיות בשמע ישראל ובברוך שם של שחרית ואז חסרות שתי אותיות ממאה אותיות, שאלו השתי אותיות הן השכינה העליונה שהיא הבינה והשכינה התחתונה שהיא המלכות [מד], **בְּתַרְוּוּיָהּוּ צְרִיךְ לַיַּחֲדָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִמָּה דְּתַרְוּוּיָהּוּ. מְדָה דְּתַרְוּוּיָהּוּ. מִמָּאָה בְּאִמָּה** ובשניהם שהם בינה ומלכות צריך לייחד את ז"א הנקרא הקב"ה, שהוא אמה של שניהם מאחר שהוא סוד אות ו' שהוא סוד אמה שיש בו ו' טפחים, וכן הוא המידה של שניהם מאחר שהוא מקבל את השפע מהבינה בכדי להשפיעם במלכות, וזה סוד מה

אור הרשב"י

[מד] והם נקראים תרי ממאה מאחר שבינה מחמישים שערים שביחד הם שתיים הכלולים ומלכות הם שתי אותיות ה' שכל אחת כלולה ממאה (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000